

Szerkesztői iroda:

Belmagyar-utca végén (Máriafly-ház), a hová a lap szellemi részét megillető közlemények czimzendők.

Az „Ellenzék“ előfizetési díja:

Egész évre . . . 16 forint. Negyedévre . . . 4 forint.
Félévre . . . 8 forint. Egy hónapra . . . 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 krajczár.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Kiadó-hivatal:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög czentiméternyi tér ára 4 krajczár. Gyárosok, kereskedők és iparosok érkeződésményben részesülnek.

Reklám sora 1 forint.

Bélyeg-illeték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora 5 forint.

Nyilttéri cikkek garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Még nem aktuális.

A Bánffy kabinet lemondása — még nem aktuális.

Ilyesféle kijelentés röppent el Lukács László pénzügyminiszter ajkairól.

A miniszter urat Bánffy szombaton felszólaltotta Bécsbe, hogy a királynak referáljon a helyzetről.

Lukács ur ezt meg is cselekedte, s Vasárnap este menten haza is jött Bécsből és tegnap néhány bizalmasabb kormányparti politikus előtt — megnyilatkozott.

Állítólag most ösztintebb vallomásokot tett, mint a milyeneket eddig hallottak tőle.

Egyebek között arra a kérdésre, hogy a jelen kormány helyébe minő kormány jön a miniszter állítólag úgy nyilatkozott, hogy erről a korona előtt nem volt szó, mert hát a Bánffy-kabinet lemondása — még nem aktuális.

De hát ugyan mért nem aktuális, ha szabad kérdenünk?

És ha most még nem, hát ugyan mikor lesz aktuális?

Mert beszéljünk csak most már nyíltan és őszintén. Annak legalább nagyon is elérkezett már az ideje, hogy sem egyik sem másik részen ne alázkodjanak tovább. Odaféltedtek immár a dolgok, hogy a végleges rendezés csak a teljes őszinteség és nyíltság alkalmazásával remélhető.

Mit kíván ugyanis az ellenzék? Semmi egyebet, mint azt, hogy az ellenzék által kitűzött békefeltételek betartását — garantírozzák.

Hát nyújthat-e ilyenmő elfogadható garanciákat éppen az a kormány, amelyről az ellenzék eddig nem is tárgyalt és egyáltalán szóba sem állott még pedig azon egyszerű oknál fogva, mert nem tekintette ezt a kormányt megbízhatónak.

Már most ugyan hogy lehet még csak feltételezni is az ellenzék, hogy a mikor még a feltételekről sem tárgyal a jelen kormány, akkor a garanciákat éppen nála keresse?

Azt hisszük: komoly ember ennek a tételnek a lehetősége vagy lehetlensége felett nem is vitázik.

E felett már akkor napirendre térhetett ugy az ellenzék, mint a kormány és partja is, a mikor a helyzet békés rendezése céljából az első kísérletek megtétek.

Ha az ellenzék a garanciák dol-

gában csak a jelen kabinettel találhatta volna szembe magát, akkor a békés megegyezést egyáltalán meg sem kíséri.

A békének egyik előfeltétele volt kezdettől fogva az, hogy a Bánffy-kabinet lemondjon. Ez a lemondás tehát már akkor aktuálisnak volt tekintendő, a mikor az első békekísérlet megtétt.

És hogy állunk most?

Ma úgy áll a helyzet, hogy a békefeltételek teljességükben megállapítottak s csak éppen annyi van hátra, hogy ki vagy kik állanak jót arról, hogy ezek betartatnak s az ellenzék nem lesz annak az eshetőségnek kitéve, hogy a mikor a maga álláspontját feladja és keresi az ellentéteket a viszonyos kötelezettségek teljesítésében, ugyanakkor a hatalom akkori birtokosai és kezelői egyszerűen azzal mentegőznek, hogy ezek a feltételek öket nem kötelezik, mert hát azokra nézve ők nem vállaltak semmi obligót.

Hát ilyen eshetőségre számítva az ellenzék bizonyára hozzá sem kezdett volna a béke művének megmunkálásához.

Ilyen körülmények között csak ugyan nem komoly férfiakhoz illő dolog még ma is arról beszélni, hogy a Bánffy kormány lemondása nem aktuális.

De bizony aktuális az és nemcsak most, nemcsak ezután, hanem az volt már a béke megkísértésének első pillanatában. És ha Lukács pénzügyminiszter még ma sem látja időszerűnek ezt a kérdést, az nem jelenthet egyebet, mint azt, hogy a tisztelt kormány nem akarja a békét, mert annak feltételét, a kormány lemondását még ma sem tekint komoly eshetőségnek.

Ebben az alakoskodásban csak az a vigasztaló, hogy a mit ez a kormány kinyilatkoztat, amugy sem bir semmi értékkel. Azon már tud vagyunk, hogy ilyenmő kormány nyilatkozatokat komoly számba vegyünk. Ahhoz való jogát ez a kormány már akkor eljátszta, a mikor a parlamentben az első vihart éppen az ő szavahihetőségük hiánya idézte fel.

Azért tehát ne tessék most már ilyen képletes beszéddel élni. A nagy kijelentések kora a Bánffy kormányra nézve már lejárt. Neki már csak egy szerepe van még hátra: megtenni az előkészületeket a miniszteri palotából való kiköltözésre, mert csak ez az, ami

aktuális, nem pedig az a kérdés, hogy lemond-e a kormány vagy sem?

A válság.

Budapest, jan. 30.

A válság immár kezd dűlőre jutni, noha a béketárgyalások még nincsenek befejezve. Lukács László szombaton este Bécsbe utazott. Utazásának célja állítólag az, hogy beillesse a kiegyezési javaslatokba a Széll féle formulát. Az eredeti kormányjavaslat szerint a kiegyezési tervezetben oly pont foglaltatott, mely szerint, ha 1903-ig a végleges rendezés nem jönne létre, az addig megállapított eljárás továbbra is érvényben marad. A Széll Kálmán által ajánlott formula szerint, melyhez a király és a kormány is hozzájárult, a rendelkezés 1903 után csak egy évig hosszabbítható meg.

Ezek a változások új megbeszéléseket tettek szükségessé. Az összes eddigi munkálatokat e szerint az új formula szerint kellett átalakítani s erről előterjesztést tenni a királynak. Ezenkívül pedig a király megakart hallgatni Lukács Lászlót, a ki ő felségének egyik kedveltebb embere abban a kérdésben, hogy az új formula miatt zavarok ne legyenek. Itt, úgy mondják, személyi ügyről is volt szó. Tudniillik az ischli megállapodások alkalmával a munkálatokat Lukács László készítette s ő csinálta a kiegyezésre vonatkozó összes előterjesztéseket, melyeken a mostani változtatás esett.

A munkálatok érdekében vasárnap reggel Lukács pénzügyminiszter Bécsben tanácskozott Kállay közös pénzügyminiszterrel, majd Thun gróf osztrák miniszterelnökkel és látogatást tett Széchenyi Manó grófnál, a király személye körüli miniszternél.

Délután háromnegyed tizenegy órakor Lukács László pénzügyminiszter a Burgba hajtatott. A király Lukács minisztert másfél óráig tartó kihallgatáson fogadta. A pénzügyminiszter e kihallgatás alatt a kiegyezési ügyek jövő sorsáról tett előterjesztéseket megismertette a bekövetkező összes helyzeteket.

Bécsben Lukács László kihallgatása után elterjedt a hír s onnét átszarmazott Budapestre is, hogy a pénzügyminiszter Bánffy báró lemondását vitte Bécsbe s hogy Lukács onnan mint miniszterelnök tér vissza. Ez a hír abból keletkezett, hogy szó volt arról, Lukács László a pénzügyminiszteri tárczáról lemond s továbbá mert a király a pénzügyminisztert rendkívül szívélyesen fogadta.

Lukács László pénzügyminiszter hazatérésétől azt remélik, hogy ozután a béketárgyalások gyorsabban fognak menni.

A pénzügyminiszter bécsi utazása kapcsán felmerült hírekről a „Neue Freie Presse“ vasárnapi száma a következő érdekes sorokat közli:

A magyar pénzügyminiszter bécsi útja mindenesetre összefüggésben van a válságnak folyamatban levő megoldásával, beavatott politikai körökben elterjedt hírek szerint azonban első sorban személyes motivumokra vezethető vissza. A pénzügyminiszter hivatali működésének négy év alatt mindig persona gratissima volt s már régóta Bánffy báró praesumptiv utódjának tekintik a miniszterelnökségben.

Erről az eshetőségről azonban az utóbbi időben mind kevesebbet beszéltek. Az azonban, a ki e válságban felmerülő szimptomákat némi figyelemmel kíséri: ez elhallgatást okozati összefüggésbe hozhatja azzal a körülménnyel, hogy ismeretessé lett az ischli megállapodásokban foglalt ugynevezett átmeneti kizárulása, a mely arra vonatkozik, hogy a vám és kereskedelmi szövetség esetleg 1903. után is fenntartandó. Joggal-e vagy tévesen, az még nem tudható, de tény, hogy dr. Lukács pénzügyminisztert tekintik az ischli pontozatok szellemi szerzőjének s nagyon közelről érinti az, hogy ez a tervezet a szabadelvű párt nagy részénél semmi visshangra nem talált.

Ha tehát e hírek alaposak, alig lehet arra számítani, hogy dr. Lukács az új miniszteriumban is megtartsa tárczáját, erre a legkisebb hajlandóság sincs benne, akár átmeneti kabinettet alakítanak, akár pedig megtalálják azt a férfit, a ki az ügyek élére fog állani. A pénzügyminiszter bécsi útját ezzel hozzák összefüggésbe, noha nem vagyunk abban a helyzetben, hogy e hírek abszolút megbízhatóságáért kezességet vállalhatnánk. Természetesen nem tévedhetünk, ha azt hisszük, hogy dr. Lukács Bécsben való tartózkodását arra használtá fel, hogy ő felségének jelentést tegyen azokról a dolgokról, a melyek a miniszterek legutóbbi bécsi útja óta történtek. Ha a pénzügyminiszter megmarad a neki tulajdonított szándéknál, akkor a kabinet bekövetkezendő újalakításánál nagyobb változásnak kell történnie a személyekben és tárczában, mint azt eredetileg tervezték.

A házszabályok revíziója.

Széll Kálmán vasárnap az ellenzéki pártvezetőknek átadta a házszabályok módosítására vonatkozó kormánytervezetet s felkérte őket, hogy ezt tárgyalják és ellenproponcióikat tegyék meg.

Ezen tervezetek hír szerint, a következő módosításokat foglalják magukban:

1. A jegyzőkönyv hitelesítéséhez és a

kérdések feltevéséhez legfőlebb hat szónok beszélhet; mindenik azonban csak öt percig. E kérdésekben a Ház egyszerű szavazással dönt. (Egyszerű szavazás alatt mindig a felállítás és ülvemaradás utján való szavazást kell érteni.) Az indítványok indokolásának napirendre tűzése fölött a Ház minden vita nélkül, megint egyszerű szavazással dönt.

2. A napirend előtti felszólalás megengedése iránt, bármennyien jelentkezzenek is, a ház egyszerű szavazással dönt. Az ülést nem lehet addig eloszlatni, míg a Ház napirendje megállapítva nincs.

3. A napirend tárgyalására szánt idő megváltoztatását célzó indítványt a Ház elnökénél írásban kell beadni, a ki azt a Háznak azonnal bejelenteni köteles. Ilyen indítvány fölött még ugyanazon ülés végén egyszerű szavazással dönt a Ház.

4. A tíz vagy több képviselő aláírásával benyújtott határozati javaslatok benyújtói közül csak az első javaslat beadóját illeti meg a zárszó.

5. A személyes kérdésben, szavainak megmagyarázása végett, vagy a házszabályokhoz szövegtől a szót az elnök bármikor elvonhatja, ha azon célszerűt látja, hogy az illető a Ház munkájának megakadályozása végett beszél.

6. Az indítványok kinyomatása fölötti vita ki van zárva.

7. A szavazásnak másnapra halasztását tíz tag helyett husznak kell kérnie. Vita végén, habár több kérdés döntendő el, csak egy névszerűi szavazásnak van helye.

8. Rendzavarás, vagy az elnök elleni engedetlenség esetén elnök az ülést felfüggeszti és gondoskodik a rend helyreállításáról. Az ilyen eset mindig a mentelmi bizottsághoz utasítandó, mely mindjárt első ízben tehet a kizárás iránt javaslatot. A rend helyreállítására és a kizárás jogánatosítására tartozik az elnök a karhatalmat is igénybe venni, sőt szükség esetén saját felelősségére, a fegyveres erőt is igénybe veheti. Eljárását a mentelmi bizottság vizsgálja felül, melynek az esetet az elnök bejelenti. A bizottság 24 óra alatt teszi meg jelentését és annak alapján határoz a Ház az elnöki intézkedés jóváhagyása vagy hatályon kívüli helyezése iránt. E fölött vitának nincs helye; csak a bizottsági előadó és a kisebbség véleményének előadója szólhat fel.

Az ellenzéki pártvezetők hajlandók a házszabályok módosításába elvileg belemenni. Első ízben az volt az álláspontjuk, hogy ez a kijelentés foglaltassék csupán a jegyzékbe utalással arra, hogy a házszabályok módosítását csak másodrangú kérdésnek tekintik s ennek részletei csupán a mostani kormány vizsgálódása után beszélendők meg. A Széll Kálmánnal való tárgyalások közben az állásfoglalás annyiban módosult, hogy az ellenzék hajlandó a házszabályok módosítására nézve már most megállapítani a pontozatokat s csak a képviselőházban való tárgyalás időpontja halasztatik el az új kormány működési idejére.

Az egyes pontokra vonatkozólag közlekedés abban történt, hogy a névszerűi szavazások részben való kiküszöböl-

AZ „ELLENZÉK“ TÁRCZÁJA.

1899. január 31.

Életkorunk.

Meddig terjedhet az emberi életkor? Brassai bácsi egy ily kérdésre azt felelte: „az nincs sem száz sem 130 évhez köve, mert az végnélküli“!... A philosophiai magyarázatoktól azonban eltekintve, az ember életkora oly változékony, hogy átlagos normális évszámot meghatározni lehetetlen.

Hogy azonban mily nagy életkort éltek régente némelyek át, álljon itt néhány esetnek a feltűntetése. Természetesen a legrégebb korra nem terjeszkedhetek ki, mert bár nagy életkorról vannak adataink, de az sem hagyható figyelmen kívül, hogy az emberi számítás az évet nem tévé mindég tizenkét hónapra és így nagyon régen rövidebbek voltak az évek.

Azonban, ha a legutolsó föld revolutio előtt volt is ezer éves élet, de azután többé nem, — a legrégebb ismeretes időben is az életszak csak annyira számíttatik, mint a miénkben és mentől idebb jövőnk a zsidó történetében Dávid kora felé, annál korábban vénülnek el az emberek. Mózes és Áron 120 éves korukban haltak el. Éli 90-iki évében ugyan vak, de erős volt, midőn ijedtében elhalt. Dávid 70 éves korában már egészen erőtlén vén ember volt, Salamonnak is ez vala sorsa. Solon Croesusallal beszélgetésében az emberi életet hetven évre teszi.

Xerxes a görögországi hadjáratában fájdalommal kiált fel: hogy seregéből száz év után senki sem fog életben lenni. Sirach azt mondja, hogy az ember száz évig él!... Az emberi élet középszámításával 70—80 évre terjed, erre ezer évi tapasztalás a bizonyosság. De mert e számot sokan keveselhetik olvasóim közül, hát megnyugtatójukra néhány nagy korról is megemlékezem.

Az öregek költője Anakreon a kétszáz éves Aeginusról énekel, s Dámastes történetíró azt állítja, miszerint nem csak néhány Aetoliaiak két száz évet értek el, hanem Viktorius háromszázig vitte fel. Theopompus egy 157 éves Epimenides hoz elő. S mind-ezen adatok a görög városok évi könyveiből vétettek. Cicero, ki a biznyságokat igen is jól tudja bíráltni, egy Tartessusi királyt Arganthoniust említ, ki 80 évig uralkodott és 130 évig élt Plinius a római polgári lajstromokra utal, melyek szerint Claudius császár alatt Bolognában egy öreg 167 évet élt, s ugyanazon évben Florenczben, Pármában hét ember (névöket nem irom ki) 120 évtől 155 évig, hárman pedig 164 éveseknek irattak fel.

De jöjünk a közelebbi évekhez!... Breslaui rector Grühn egy kétszáz éves apáról minden honföldi bizonyítást teszen. Császári seborvos Krámer a Bánatban Karánsebesen egy 190 éves parasztot talált; ugyanott a 172 éves Bován János, 164 éves feleségével Desson Sárával 147 évet élt házasságban; egy fiok meg 140 éves volt. Erdélyben is volt 1835-ben Borbánd nevű faluban egy 147 éves magyar paraszt, midőn egyik írónk meglátogatója, így irta azt le:

„Udvara közepén találtuk karos székben ülve. Szemei homályosak voltak, de hallása jó, esze és emlékező tehetsége még oly állapotban, hogy nekünk elég jó rendben beszélt elő nevezetesen a Károlyvári erősség építési kezdetének történetét, a mikor ő mint napszámos ottan sokat dolgozott.“

Jenkins angol e század elején még híres uszó volt száz éves korában és 169 évet élt. Rómában egy Varre nevű paraszt 130 éves korában még csépeit, pedig tivornya életet folytatott. Londonban pedig a 30-as években egy napszámos, 144-iki évében történt halála előtt kevéssel, egy órai utat tett gyalog. Galicziában 1825-ben egy 168 éves paraszt él, s száz éven felülieket még többet is találtak ugyanazon időben a Kárpát, Norvégiai s más havasokon. A 40-es években Turinban egy 145 éves olasz iparos halt el, máig is meg van sírhelye.

Az ész se marad hátra s Aristoteles szerint „hatvan évek körül még tud győzedelmeskedni az érzések hévségén s a képzelő erő repülésén.“ A gondolkodó emberek e korban nem a legmerészebb, de legmélyebb vizsgálatakat tették s a költők nem a leglángolósabb, de tisztább és nemesebb terméket alkottak és némelyek csak a sirral nyugodtak el.

Massiniusa 90 éves korában oly erős volt, hogy esőben, hidegben hajadon fővel lovagolt s birodalmát mindig egyforma renddel igazgatta. Jenkins 140 éves korában az itélőszék előtt személyesen perele. Isokrates 97 éves korában még könyvet adott ki és Georgiás 107 éves korában a tudományok-

kal foglalatoskodott. De nem folytatom, hisz eléggé ösmert dolgok, hogy kik érték magas kort egész napjainkig az írói világból.

Mindezek csak egyes példák, de a történelem egész népfajokat emleget, melyek általánosan hosszú életűek voltak!... Kambises azt mondta az aethiopiai követeknek, miszerint az ő persái fött hust esznek, tejet isznak, jó illatu fürdőket használnak és 120 évet élnek. Diodorus azt mondja egy görög utazó után: hogy a görögök közt 150 éves emberek többen találtnak.

Az arabok jelenben is hosszas életűek s mint leírásokból olvasom, nem kevesen viszik fel kétszáz évre is. A napok egyformasága, a napnak hét sugarai, az éjjeli hűvesség, a jó levegő, a nem bőv, de tiszta és erős víz, a nagyon tápláló és ingerlő gyümölcsök, a kevés kávé, ital, s egyáltalában a nagyon egyszerű életmód és elmebeli csendesség okozza kétségén kívül a hosszú életet.

De hazánkban is meg lehet találni, vagy szerezni mindazon elemeket, melyek az életet hosszabbíthatják; itt is létezik meleg nap, tiszta levegő, erős jó ízű víz, balzsamos flora, erős, egészséges bor (nem a hamisítottakról van szó) és semmi egyébre nincs szükség, csak arra, hogy az ember: evő, ivó vágyának s általában az érzéki éledeéseknek hajtást szabjon, foglalatoskodjék munkáson, éljen szabadságban. Az ember Hufeland szerint a legtisztább és frissebb vizet igya bőven, a szeszes italokat használja mértékkel, s a pálinkát tartsa méregnek.

Az ember, a természet szava után, zivében a bátoráságnak, nemes lelkiességnek és szeretetnek mindig, az elítélendő indulatoknak pedig, milyenek a fősvénység, gyűlölség, szolgai hízgelés, árulkodás, harag és bosszúállás soha se adjon helyet. Ezek a szív működését igen korán elhasználják s az élet forrását kiapasztják.

Ü. L.

Megbánás.

A tövises és narancsvirágok szerzőjétől.

— Angol regény. —

Az „Ellenzék“ részére fordította: AMICA.

XIX.

(Vége.)

(28)

A levél tartalma ez volt —

„Nello, te azt mondtad, hogy ma eljössz a jövőmről intézkedni. Édes, elintézem én azt saját magam. Nincs könyörület számomra; nincs itt e földön — talán az égen sem lesz; én nem várok könyörületet. És még is, az én hibám nem volt oly nagy, nem volt oly borzasztó. De a milyen volt, az életemmel fogok vezelelni és a vezeklés nagyobb bűn lesz, mint a milyen az volt, melyért elhagytál. Miután szerelmednek a melegségét és napfényét ösmertem, nem tudok a hidegben és a sötétségben élni. Ezerszerte jobb lesz megpihenni a zöld füvel a sírom felett, mint boldogság és remény nélkül élni!

Nello, ez lesz az én megbánásom. Korán reggel, midőn a nap ragyogva kél fel, a folyóhoz megyek. Tudod azt a helyet,

léséhez az ellenzék hozzájárul. E szerint a jegyzőkönyv hitelesítése, kérdések feltevése és az indítványok indokolásának napirendre tétele tárgyaiban az 1. pont, valamint a napirend előtti felszólalás tárgyaiban a 2. pont számíthat elfogadásra. Ellenben nem fogadják el a 3. pontot, mely gyanús-nak tetszik azért, mert alkalmazásával az ítések oly hosszúra nyújthatók, a mint az a többségnek tetszik. A. 4., 5., 6. pont kevés módosítással szintén elfogadható. A 7. pontot is elfogadják némi változtatással, ellenben határozatlan visszautasítják a 8. pontot, **melyben a magyar parlament méltóságának megsértését látják.**

Széll Kálmán félkérte az ellenzék párt vezéreket, hogy módosításokat pontról-pontra revidéallják és tegyék meg rájuk vonatkozólag észrevételeiket.

Ezután Széll Kálmán tanácskozott Bánffy báró miniszterelnökkel és Fejérvári báró honvédelmi miniszterrel. Ez a tanácskozás az ellenzék elaboratumra adandó válasz miatt volt szükséges, melynek pontjait Széll Kálmán a kormány tagjaival együtt beszélte meg. A vasárnapi összejövetelen megállapodás nem jöhetett létre, sőt számos rész alapos tanulmányozást igényel. Ennél fogva a válasz ma nem adható át s a tanácskozást ma egyfelől az ellenzék pártok vezérei, másfelől a kormány tagjai folytatják.

A szabadelvű körben azt híresztelik, hogy a király mégis Lukács Lászlót fogja megbízni a kabinetalakítással.

Ez az ellenzéknek nagyon kellemetlen hatást tett és kétséggel is fogadták. Egy tekintélyes ellenzéki képviselő így nyilatkozott:

— **A legszerencsétlenebb gondolat** volna a Lukács László kormányelnöksége, már csak azért is, mert hír szerint ő volt az, a ki az ischli jogfeladó klauzulát belevette a kiegyezési javaslatba. Tehát már azért is éles harczt folytatna ellene az ellenzék, nem is szólva arról, hogy ezzel az összes békéltárgyalásoknak eddig elért kedvező eredménye egyszerre dugába dőlné. **Ha Lukács László tegnap felhatalmazást kapott kabinet-alakításra, akkor ez az intrika győzelmét jelenti a béke őszinte híveinek törekvésével szemben.**

Akczió a székely fiuk érdekében.

A marosvásárhelyi kereskedelmi- és iparkamarától a következő sorokat vettük is azokat az illetékes tényezők figyelmébe ajánljuk:

A marosvásárhelyi kereskedelmi- és iparkamara a székely vármegyék főispánjainak közreműködésével évek óta sok fáradsággal és áldozattal gondoskodik szegény, elárvult székely gyermekek neveléséről.

Főczélja ez akciónak abban áll, hogy a maguk erejére utalt szegény székely gyermekek az Oláhországra való kíváncsiárástól s egyidejűleg az elnemzetlenedéstől és elzülléstől megmentessenek.

E végül alkalmat nyujtunk nekik ide-haza nagyobb ipariúzó városokban különböző mesterségek tanulására. E jótéteményt a székely nép kellőképp méltányolja s törekszik igénybe venni s így évről-évre szaporodik azoknak a száma, kik a hazában visszatartattak. Évenként 3—400-ra megy az így elhelyezett székely gyermekek száma. A magyar kormány jóakaratu támogatása mellett gondoskodunk is valamennyinek a kiképzetéséről, azontul azonban — sajnos — ez idő szerint nem áll módunkban gyámolítást nyújtani. Így előreláthatólag a teljesen vagyon-talan s részben apátlan, anyátlan székely ifjak nehezen fognak önállóságukat kivívni s az élet harcában messze elvotódva talán el is idegenednének szülőföldjüktől.

hol két nappal ezelőtt állottunk és a nedves vízi lilimokat a partra vontuk és én a legboldogabb asszony — az oldalad mellett állottam.

Ott fogok nyugalmat keresni. Nello, ez az én megbánásom. Le megyek azon az uton, melyen oly gyakran jártunk együtt, tudva, hogy ez lesz az utolsó utam. Amint utolsó sétámat teszem a folyóhoz, minden „Isten veledet“ fog nekem mondani. De én nem fogok habozni. Midőn a hideg víz fogja az arczomat csókolni, midőn megragad és elvisz magával, midőn hajamat mossa és engem mint halottat visz magával, akkor a megbánásom be lesz fejezve; és midőn ez a levél a kezéhez jut, az a kit szeretél és akit eltasztottál magadtól — megszünt szenvedni és tul tesz azon, hogy szemrehányás érhesse. — Abból a mi tegnap világosság volt és vidámság, ma egy sötét emléknél nem marad egyéb hátra.

Nello, szerelmem, e sorokat térdelve írom és e lapra a legkeserűbb könnyek hullottak, mit asszony valaha hullatott. Utolsó csókokat e lapra adom, mert tudom, hogy érintened kell azt. Ugy halok meg, a hogy éltem, téged szeretve. Midőn a folyó partján leszek, szeretni foglak; midőn a hideg víz, mely szívesebb mint te, a keblére vesz és átölel, akkor is szeretni foglak.

Nello, — a meddig élsz, szellemem mindig a közeledben lesz. Az édes nyári estéken, midőn a szellő a fák között sohajt, te reám fogsz gondolni. Midőn a folyó mellett sétálsz és, a víz halk zokogását hallod, eszedbe jut az a ki inkább választotta a halált, mint hogy nálad nélkül éljen.

Tudni fogod, hogy lelkem nem volt egészen hazug, miután téged oly igazán tudott szeretni. A nyári szellő sohajában, a partot mosó hullámok mormogásában, a hangomat fogod hallani és eszedbe juttatja, hogy

Hogy ez be ne következék, társadalmi gyűjtés után pénzalapot szándékoznak összehozni, melyből azokat a jóaravó székely iparos ifjakat fogjuk segélyezni, kik az erdélyi részekbe visszatelepsznek.

A segélyezés az önálló üzlet megkezdéséhez legszükségesebb szerszámok és munkanyagok beszerzése erejéig terjed és csak egyszer nyerhető meg. Kiadása iránt a kamara esetről-esetre intézkedik.

Czélunk ezzel az erdélyi részek iparának emelésére is hatni s ugyanakkor az erdélyrészi magyarság életerejét is fokozni.

A gyűjtést a „Székely ipari pénzalap“ létesítése érdekében több mint egy éve megindítottuk, s bár törekvésünk helyesléssel fogadtatt mindenütt, kielégítő eredményt még sem értünk el.

Most újabb mozgalmat indítván, tisztelettel kérjük a tekintetes Szerkesztőseget, hogy a közönség érdeklődését az iránt ébren tartani s lehetőleg olvasói adakozásnak szólitani sziveskedjék. Kíváncsot volna, hogy mindazok, kik e törekvésnek nagy gyakorlati jelentőségét felismerik, kitől telhetőleg, bár filléres adományokkal mentől számosabban közrehassanak a jó ügy fejlesztéséhez.

Kapcsolathan a fentebbiekkel beküldötték hozzánk az eddigi gyűjtésről szóló kimutatást is, melynek végösszege 2514 frt 25 kr.

Mulatságok.

A Tekéző Társaság estélye.

Február 1-jét egy bizonyára minden tekintetben pompás és jóízű mulatság fogja mindazokra emlékeztetessé tenni, a kik holnap a kolozsvári Tekéző Társaság estélyén a New-York szállodában megjelennek. A Tekéző Társaság, Kolozsvár társadalmának olyan kiváló férfialból áll, kik előkelő állásuknál fogva széleskörű ismeretséggel bírnak s estélyükre bizonyára nagy és intelligens közönséget fognak vonzani.

Jogász bál.

A kolozsvári nemzeti színházban az idén csak egy bál lesz február 6-án. Azért nem esuda, hogy ha most már akkora érdeklődés nyilvánul a páholyok iránt, hogy a közönség igénye ez iránt aligha lesz kielégíthető. A vidékről is számos előjegyzés történt, a mi azt mutatja, hogy a jogász bál jó hírneve még most is nagy vonzerőt gyakorol mindenféle.

A Kolozsvári Dalkör estélye.

A kolozsvári dalkör tréfás farsangi estélyén *Huber* Károly szerzeménye „A vartyogi dalmokverseny“ farsangi bohozat egy felvonásban kerül előadásra.

Személyek: Vartyogi gróf *Solyom* Antal. Búbájós neje X. X. X. Ordító Mihály alföldi halász legény *Porst* Kálmán. Kraxlhuber Tibiás presburgi háziúr és megvesztegetett valasztó polgár *Botlik* István. Dumitru Malunga elnyomott román atyafi és ismert agitátor *Rozsa* Ambrus. Borovicska Janó nyitrai veréb patkó gyáros. Salameucci Macaroni volt lantos, jelenleg sétatéri gondolás *Girsik* Gyula. Országnagyok, versenybírák, dalmokok, lángek, troubadurok, polgárok, lovagok, aporodok. Az estély pontban 8 órakor kezdődik. Jegyek előre válthatók *Schuster* Emil főtéri üzletében.. Hangverseny utáv táncz *Csikai* Gyuri jeles zenekara mellett.

bár nagyot vétkeztem, a megbánásom rettenetes volt.

Szerelmem, Isten veled!“
A könyektől elmosódott levelet letettem és egy perezig néma borzalommal néztünk egymásra.

Ekkor Lord Saxon felrázva magát abból a bódultságából, mely rá jött, azt kiáltá.
— Felica, az Ég szerelmére kérem, jöj-jön hamar a folyóhoz!

De a folyó messze volt és rég elmúlt az idő, hogy Alicét emberi hatalom megmenthesse attól a végzettől, melyet ő magának keresett. Gyorsan hajtottunk Dunroonból Jesmond Denébe, Esmond örnagynak a kíséretében és Lord Saxon vezetett bennünket a megjelölt helyhez.

Fájdalom, a mit irt, igaz volt. A levelében megjelölt helyen fektött, areza a reggeli égre volt emelve és az ajkai mosolygók, mintha a víz ölelését szelidebbnek találta volna a szeretője karjainál és a halált édesebbnek az életnél.

Testét kivették a kegyetlen nyughelyéről és a Hallba vitték.

Lady Saxon és a fia, Esmond örnagy és én azon délután értekezletet tartottunk és elhatároztuk, hogy az utolsó szíveség, a mit az Alice emléke iránt mutathatunk az volt, hogy csalásának történetét és halála titkának az okát a világ előtt elrejtjük.

Nagy volt a rémület az egész kerületben, midőn megtudták, hogy a szép Lady Jesmond a vízbe halt. Természetes, hogy minden véletlen szerencsétlenségnek gondolta. Azt hitték, hogy a vízi lilimok után nyúlt és egysenlyt vesztette a vízbe esett. — Attól féltünk, hogy nagy fájdalmának első pillanataiban Fairfaxné elárluja a titkot, melyet mi azt reméltünk, hogy a szerencsétlen leány testével el fognak temetni. — De szerencsére ő nem árulta el. — Benson urnak mindent el

A Dorottya-bál.

A kolozsvári Mária-Dorothea egyesület február 9-iki estélye iránt oly élénk az érdeklődés, városszerte, hogy a különben is jóhírnévű mulatság az idén páratlanul igérkezik. A rendező bizottság mindent elkövet, hogy ez a jogászbalon kívül egyetlen nagyobb szabású táncestély fénys sikerü legyen. A bizottság ebbeli törekvését már magában az is képes biztosítani, hogy a bál lady-üi sikerül megynerni *N. Bölöny* Józsefnek, *Szabó* Dénesnek, *Szavacsina* Gézánek és *Trandafir* Miklósnak. A meghívókat a rendező bizottság most küldi szét.

*

Az *erzsébetvárosi* m. kir. főgymnasium ifjusága segítő egyesülete javára 1899. évi február hó 11-én Takarékpénztár-szálló dísztermében zártkörű táncmulatságot rendez.

IRODALOM.

Új zeneművek. A Rózsavölgyi és társa czég kiadásában legújabbm megjelent zeneművek sorából *Márkus* Jenő „Székes fővárosi induló-ja“ első helyen érdemel említést. Budapest főpolgármesterének tehetséges zeneszerző fia ezzel az új kompozíciójával is csak olyan kellemes feltűnést fog kelteni, mint kellett annak idején *Gitus* koringóval, ezzel a bájos kis zenedarabbal, a mely ma már minden jóaravó cigánybandának kedvet repertoir-darabját. *Márkus* Jenő új szerzeményéről tulzás nélkül állíthatjuk, hogy ilyen tüzes, eleven rythmus s végelentl dallamos indulót évek óta nem produkáltak minálunk. Nem utolsó érdeme a szerzőnek, hogy szerzeményét a trió kivételével magyar stílusban alkotta. Ára 1 kor. 50 fillér. Ideál-keringő czimmet *Philip* Lucie szerzett egy igen csinos díscétt egyszerűséggel összhangzatosított keringőt. A kompozíció dallama természetesen s könnyedén folyik s sehol egy ütem, a mely az embert a szerzemény előidezte kellemes hangulathól csak egy percze is kizökkentené. A művet, melyet szintén a *Rózsavölgyi* czég adott ki, *Dániel* bárónak ajánlta a szerző s ára 2 korona. — A czimbalom kedvelő *Allaga* Géza ajándékozta meg remek új átiratával. Ezuttal a hatyru-dalt *Erykel* Ferencz „Hunyady László-“jának ezt a megkapó zeneképet dolgozta át a fardhatatlan művész, csak olyan bravúrral és fenomenális készültséggel, mint rövid idővel ez előtt az említett opera elővülhetetlen nyitányát. A *Rózsavölgyiek* kiadásában megjelent átirat ára 2 korona.

SZÍNHÁZ.

A Sárdy-ház. Holnap nevezetes estélye lesz színházunknak: *Géczy* István legújabb darabjának premiére. De ez már igazi premiére, mert *A Sárdy-ház* minden színházat megelőzőleg a kolozsvári színházban kerül színe. A darabba most nem foglalkozunk. Két terjedelmes tárczánkban megírtuk már, hogy *Géczy* új darabja milyen hatalmas, erőteljes dráma s előadása a kolozsvári színházban valóságos eseményszámba megy. Hogy a közönség is ilyenek tekint, az látszik a darab iránt mutatkozó nagy érdeklődésből: mert holnap olyan zsufolt ház lesz a színházban, hogy sokan nem fognak jegyhez jutni. *Géczy* különben teljesen rászolgált erre az érdeklődésre, mert az utóbbi két évben színekerült eredeti darabok közt az ő népsziművei keltettek legnagyobb figyelmet. Első darabja a Ruszt-féle 1000 forintos pályadíjjal jutalmazott *Gyimesi vadírvág* egy év leforgása alatt 25-ször került színe nálunk, mindig zsufolt házak előtt. Ilyen rekordot magyar darab még nem ért el a kolozsvári színházban. (*A Népszínház*-ban már 50-szer adták és állandóan repertoáron van.) Második da-

kellett mondanunk; és ő, az én nagy csodálkozásomra, nem látszott meglepetve. Azt ajánlotta, hogy Fairfaxné maradjon még néhány évig a gyermek mellett és azután a birtok terhére nyugdíj által gondoskodni kell róla.

A Lady Jesmond temetését nem egy hamar fogják elfelejteni. Szegények és gazdagok megjelentek azon és senki sem volt, a ki ne sajnálkozott volna a szép fiatal élet felett; melyet a halál oly hirtelen és kegyetlenül ragadt el.

Lord Saxon volt a fő gyászoló. A nagy közönség az ő halvány arczeit látva, nem álmotta, — hogy ő minő tragédiában vett részt.

— Az Ég bocsássa meg, ha nagyon kemény voltam iránta! — mond, nekem, midőn a temetés után találkozunk.

Julius végére majdnem zsisbasztó esendőség volt Jesmond Deneben. A fü megnőtt az Alice sirján és az emberek csodálkoztak, hogy miért volt az mindig szép virágokkal körülveve és még sem volt sűrűvé.

Dunroonban is esendőség volt; mert a gazdája elutazott és az anyja azt hitte, hogy a fia soha sem fog visszatérni.

Ő az elmúlt napokban borzasztó sokat szenvedett — oly sokat, hogy megváltozott ember lett belőle. Bánkodott, hogy miért beszélt oly keserűen a tévedő leányhoz, miért nem volt türelmesebb. Érezte, hogy tudnia kellett volna, hogy Alice mit értett az alatt, midőn oly kölönösen mondá — „Holnap! — és hibáztatja magát, a miért abban az időben szavainak a jelentését nem értette meg és szendekának a megakadályozására nem tett lépéseket.

Ő nem felejtette el Alicét és élete éve-kig volt elkésrítve és sötétítve azon szomorú tragédia által, melyben ő oly főszerepet játszott.

rabja az *Ördög mátkája* négy hónap leforgása alatt Kolozsvárt 10 előadást ért meg. (*A Népszínház*-ban eddigél körülbelül 20-szor került színe.) Előadták nálunk első színpadi kísérletét a *Leszámlolás-t* is, körülbelül 5-ször. (*A Kisfaludy színház*-ban 25 előadást ért meg.) De ha a többi vidéki színházak repertoárját is figyelemmel kísérjük, láthatjuk, hogy *két éven belül az összes vidéki színházaknál Géczy darabjai érték el a legnagyobb rekordot.* Külföldi, eredeti darabok felett hamar napirendre tért a közönség, de *Géczy* darabjait most is folyton adják s a *Gyimesi vadírvág* és az *Ördög mátkája* az összes vidéki színházak állandó kasszadarabja. Ez csak jelent valamit! Természetes tehát az a nagy érdeklődés, melylyel a kolozsvári publikum *Géczy* új darabját várja, mely hogy miért kerül színe először Kolozsvárt, bőven elmondtuk a darabról irt két tárczánkban. A darab előreláthatólag kitűnő előadásban kerül színe. A fő női szerepet a színház nagy drámai művésznője, *Fény* Szeréna játsza nagy előszere-ttel. A fő férfiszerepre *Bartos* Gyula nagy ambícióval készült. Az előadásban különben részt vesz csaknem az egész személyzet; minden kis szerep jól kézbe került. Az előadásnak nagy érdekességet kölcsönöz az is, hogy a szerző maga is jelen lesz a premiéren. *Géczy* István különben a ma esti gyorsvonnattal érkezik Kolozsvárra és holnap végig fogja nézni a főpróbát is, hogy a szereplőknek esetleg utasításokkal szolgálhasson.

*

Műsorváltozás. *Perényi* Margit betegsége miatt a mára kihirdetett *Gésák* helyett *Himfi dalai* kerül színe.

*

A Mészáros-pályázat sorsa. A Mészáros-féle színműpályázat díját nem adták ki. Érthető feltűnést kelt ez a hír a közönség körében, hiszen előbb azt újságolták, hogy a 64 pályamű között sok figyelemreméltó darab akadt. A mint hírlik, a díjat azért nem adták ki, mert az a hír terjedt el, hogy a nyertes valami ismeretlen ember lett volna és nem tartozik azon klikk emberek közé, a kiknek nyerniök kellett volna. Különben ezen mi egy cseppet sem ütődünk meg.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, január 31.

Folyik a vér.

(*Osztátrák nóta.*)

Oda által, a Raixráthba,
Ujra az öklelés járja;
Argumentum, szó, mit sem ér —
Koppan a fej, folyik a vér
Folyik a vér!...

Cseh nem állja a németet,
A német nem a csehekét.
Együtt a zsidóra törnek,
S mennek neki a jövőnek —
Szép jövőnek!...

Lesz-e ebből kiegyezés,
E zavarnak ez a kérdés?...
S lesz-e rajta, Isten látja,
Lesz-e az égnek áldása, —
Ég áldása?...

Mert ha mindegy, — uramfia!
Mégdől a hegemonia...
S felolvad a ragasztó máz,
Szét oszlik az, mint kártyaház, —
Mint kártyaház!...

Ez idő alatt a kis Guy nőtt és jól fejlődött. A Benson ur kérésére Jesmond Hallban maradtam, hogy a házra felügyeljek és a gyermeknek gondját viseljem. Anette né-ném meghalt, anélkül, hogy az egész igazságot tudta volna és én jó voltam ahhoz a szerencsétlen asszonyhoz, kinek a vállain e szomorú tragédiának a felelőssége nyugodott.

*

Hat év múlva, midőn mindenki megszünt ötet várni, Lord Saxon haza jött. Juniasban történt, midőn a csalagányok énekelni kezdtek. Kért, hogy azokat halgatni menjek ki vele és midőn oda érkezünk, hol egykor megcsókolott és szeretettel sugta a nevet, megállottunk. Megfogta a kezemet akkor, midőn az a szép, de gyarló asszony közibünk jött és még a lelkét is elrabolta. Kért, hogy bizzam bennen és szerelmemmel ajándékozzam meg és legyek a — felesége.

De én nem mondtam rögtön „igen“. És nem az egykori szenvedélyes szerelem volt az, a mit neki adtam, de az érettebb kor erősebb és állandóbb szerelme.

Néhány hét múlva megesyűdtünk és most Lady Saxon vagyok és a Nello anyja, a ki mindig anyai gyöngédséggel szeretett, reményeinek a valósulása felett nagyon örült.

Én imádom a férjemet és mi nagyon boldogok vagyunk, de az Alice utolsó leve-lének a szavai gyakran kísértik ötöt. Nello erős és bátor, de vannak idők, midőn ideges-nem látom és ez rendesen akkor van, midőn a parthoz verődő hullámok lassu zokogását halljuk.

De mindazonáltal, mi nagyon boldogok vagyunk és most már tudom, hogy a csalagányok miről énekelnek Juniusban.

S akkor meglesz, meg lesz végre,
A mi eldött már az égbe: —
Az, hogy szépen külön válnuk,
S lesz bankunk és külön várnunk, —
Külön várnunk!

Oda által, a Rajxráthba,
Megint az öklelés járja;
Argumentum, szó, mit sem ér —
Koppan a fej, folyik a vér,
Folyik a vér!...

Krónikás.

— **Új regényünk.** *Megbánás* czimű regényünk lapunk mai számában befejezést nyert. Ez érdekes regényt, mely olvasóközönségünk körében nagy tetszéssel találkozott, új regény váltja fel, melynek czíme: *Egy modern Antonio*. A regény az előbbinél jóval értékesebb és cselekvénye érdekfeszítőbb s így bizonyára tetszeni fog a regény olvasó közönségnek. A regényt ezuttal is rendes fordítónk: *Amica* fordította angolból. Közlését lapunk pénteki számában kezdjük el.

— **A Dalkör új alapító tagja.** *Bölöny* József, a kolozsvári Nemzeti Színház intendánsa legújabbban a Kolozsvári Dalkör alapító tagjai sorába belépett és ezen a czímen az egyleti titkárhoz 50 frtot küldött.

— **Pécsi borok vizsgálata.** A kolozsvári vegytani intézet laboratoriauma úgy néz ki, mint egy nagy vendéglőnek vagy egy fővárosi borozónak pecsétes üvegekkel megrakott borraktára. Van minden féle alaku üveg, kétpécetes zár alatt a legváltozatosabb színi és ízű folyadékkal. E folyadékok vizből, spiritusból készültek és most lombikokba kerültek s pancsoló gazdajúk sáfárkodásáról számot adnak. Ezentul minden két hétben áll össze az orsz. borvizsgáló bizottság, hogy törvényt tartson felettük. Ujabbban Bonczhidáról is került gyanus bor a főszolgabíró utján a vizsgáló elé. Eddig az volt a közmondás, hogy „Henczidától Bonczhidáig folyt a sárga lé“ most azonban nem Henczidáról folyt Bonczhidára, hanem Kis Mártonból küldetett oda. S a mint a küldő neszét vette, hogy mustárt vettek az ő nektárjából, rögtön vissza szállítottta a hordót. Beavatottak különben azt állítják, hogy Kis Mártonban is több gyár foglalkozik a borkészítéssel. Ma napsg hol nem foglalkoznak ezzel? Hiszen Kolozsvárt is vannak borkészítő telepek. Minden ember látja, csak...

— **A posta-palota** fő-bejáratánál a lépcsők nagyon leekoptak, vizirányos felületük igen is ferde rézs-ut irányt öltött; e miatt a közlekedés azokon a lépcsőkön — különösen most téli havas, jeges, sáros és sikamlós időjárásban — életveszélyes, vagy legalább is láb-törést okozhat. Ajánljuk az arra hivatottak figyelmébe, akiknek feladatuk ezt a leglátogatottabb köz-épületet jó karban tartani.

— **Ipartestületi nagy gyűlés Kolozsvárt.** Tudvalevőleg már a milleniumi II. orsz. ipartestületi gyűlés alkalmából kolozsvár hívta meg a hazai ipartestületeket, hogy falai között tartsák meg 1899-ben ötödik kongresszusukat, mely meghívás egyhangulag el is fogadtatott. Ez ügyben a kolozsvári ipartestület megkereste a hazai ipartestületek központi bizottságát, hogy ezen kongresszust lehetőleg a Mátyás király lovas szobrának leleplezése alkalmából tartsa meg és így értelemben kéri a központi bizottság határozatát, valamint arra is, hogy az összes hazai ipartestületeket határozatról lehető rövid időn értesítse, hogy a továbbiakra nézve kellő idő álljon rendelkezésre. Az ipartestület átirata a központi bizottságnak ez évi február, vagy márczius havában egybehivandó plenáris ülésén fog tárgyaltni.

— **A „Műzögazdasági bank és takarékpénztár részvénytársaság“** IV. évi rendes közgyűlését vasárnap f. hó 29-én délelőtt 11 órakor tartotta meg Kolozsvár, Jókai u. 3 sz. alatti helyiségében. Az igen nagy számban megjelent részvényeseket Péterfi Zsigmond az intézet alelnöke, mint közgyűlési elnök üdvözölte s megállapítván a közgyűlés határozat képességét a jegyzőkönyv vezetésére Deaky Albert ügyvédet, hitelesítő-kül Aszlán László és Mestits Ferencz részvényeseket kérte fel. Ferenczy Gyula vezérigazgató terjesztette elő az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentését ugy szintén az évi származadásokat melyek szerint az intézet összes forgalma volt 12 millió 570093.92 frt, vagyis 5 millió 425.226.59 frttal több mint az előző évben. A takarékpénztár állomány 701233.14 frt mely 186175.63 frt emelkedést tüntet ki. A váltó tárcza összege 944.495.48 frt, vagyis 257.747.37 frttal haladja tul az 1897 évi zárlat eredményét. Az évi tiszta nyereség 16013.08 frt, mely a 100.000 frt alaktőke 16 %-os jövedelemzőségének felel meg, s mely a tavalyit (12 %¹⁰%) jóval felülmúlja. A tiszta nyereség felosztására vonatkozó indítványok elfogadtatván, a részvényesek 6 % osztalékban részesülnek s a szelvények febr. 1-től kezdődőleg 3 frttal lesznek beváltva. A tartalék tőkére 3000 frt fordítatván a nyereségből, az 20000 frtra emelkedett s az alaptőke 1/9-ét érte el. Jótékonyezelu adományokra 150 frt utaltatott ki. Igen szép szavakban emlékezik meg az igazgató jelentés Mihály László elhunytáról ki az intézet egyik alapítója s haláláig annak buzgó és tevékeny felügyelő bizottsági tagja volt. A közgyűlés örömdetesen vette tudomásul, hogy minden üzletágban oly hatalmas fejlődés volt ez évben is elérhető s ennek alapját a teljesen szolid vezetésben látja, melynek következtében a nagyközönség bizalma mind nagyobb mértékben nyilvánul és szépen fejlődő intézet iránt. Az elért fénys eredményért Ferenczy vezérigazgató valamint az egész igazgatóság és tisztikarnak jegyzőkönyvi kö-

szönet szavaztatott. A felügyelő bizottsági választások megejtetvén 3 évre megválasztattak Sándor József, Merza Lajos, dr. Farkas Géza és Deák Albert.

— **Felhívjuk** olvasóink figyelmét lapunk mai számának hirdetői rovataiban megjelent „Kis pipa” című hirdetésére.

— **Szerelemből a halálba.** Az Auróra írja: Egy fiatal, izraelita származású külföldi író, a ki azonban állandóan Párisban tartózkodik, gyakran megfordult egy volt miniszter családjában. A miniszter leánya, dacára katolikus vallásának, beleszeretett a szép, szellemes zsidó fiuba s már-már hazaságról is beszéltek a társaságban. A fiatal ember azonban kijelentette, hogy a jelen körülmények között helytelennek tartaná, ha egy zsidó nőül venne egy keresztény leányt s kijelentette, hogy nem házasodik. A fiatal leányt atyja utazni vitte, hogy bánatából kigyógyítsa, de mit sem használt, s a fiatal szerelmes leány három nappal ezelőtt öngyilkossá lett. A fiatal emberhez a következő levelet intézte: „Mióta kijelentette, hogy nem vesz nőül, még jobban szeretem és becsülöm. Csodálom akaratarejét s erkölcsi finomságát. Én azonban gyöngye vagyok ahoz, hogy ezt az életet úgy viseljem; megölöm magamat s utolsó szavam: Szeretlek!” Nyeket az Auróra nem mond.

— **Híres államférfiak életkora.** Bismarck rendkívül kimerítő és izgalmas tevékenységével 83 éves kort ért el, mely magas kor nem ritkaság az államférfiak életében, sőt behízelgő tény, hogy éppen a szakadatlan munkásságuk által híressé vált legnagyobb államférfiak vannak a legzavosabb életével és leghosszabb korrall megáldva mintha csak a sok szellemi munka fokozná a test életenergiáját. Így például a legtöbb porosz miniszterelnök magas korban halt el. Camphausen 87 éves kort ért el, Manteuffel 77 évet, Stein a nagyvezír reformátor 74 évet, Hardenberg 72 évet, Hohenlohe, a jelenlegi államkancellár most 79 éves. Az angol államférfiak közül Gladstone volt a legidősebb 88 évvel, lord John Russell 85 évet ért el, Palmerston 80-at, Beaconsfield 75-öt, az idősebb Pitt 70-et, az ifjabb azonban csak 47-et. A most élő angol politikusok között Harcourt a legidősebb, t. i. 72 éves, lord Rosebery 51 éves. Francia államférfiak közül Thiers 87, Grévy 84 évet ért el; e korban van most Jules Simon. Az osztrák diplomaták közül Kaunitz 83 éves kort ért el; olaszok közül Crispi most töltötte be 79-ik életévét. — A világ államférfiai között azonban kétségkívül a magyar államférfiai érték el a legnagyobb rekordot, élőkön a mi halhatatlan Kosuth Lajosunkkal, ki sulyos testi és lelki szenvedési dacára 92 évet ért el. A régi államférfiak közül Pázmány Péter, a nagy katolizáló bíborként 67 éves korában halt meg eredménytelen munkásságában, Deák Ferencz a haza bölcsje pedig 73 évet ért el.

— **Rablóvilág Zalában.** Vészey Lászlóné várhelyi pusztai földbirtokosnőnél egy ismeretlen idegen nagy riadalmat okozott. Ugyanis bekopogtatott a cselédekhez, hogy tizenkét személyre azonnal készítsenek elegendő ételt és bort. A cselédek ezt jelentették az urnőnek, a ki rögtön elővette férje puskáját, s többször kilőtt, hogy a pusztán a cselédekkel felzavarja, mire az idegen is vagy négyezer belőlt az ablakon s egyik golyója áttört a spaletablak, az átlélen falba fúródott. Az idegen elmenekült, de a cselédek nem mertek kijönni, azt gondolván, hogy ki-vülről lövődöznek oly sokat; összesen valamit 80 lövést tettek a kastélyból. A mint lehetett látni, az idegen hosszú kabátot viselt és kis szélű kalapot. Hogy ki lehetett, eddig nem tudják.

Hogyan táncolják a keringőt.

(Tanulmányok a bálteremben.)

Most, hogy sorra megnyitották a parkettes, fényes táncstermeket és megindult a tánc az egész vonalon, bemutatjuk lapunk bálí tudósítójának a keringő tánczosokról elcsélt tudományát:

A naivtánczosnő. Rendesen feltűnő a tolettje. Ugy elpirul, hogy még vállal is színt változtatnak, zavarodottan hebeg s alig tudja kiejteni az igent. Tánczóközben mindig a táncmestertől kapott tanácsok vannak az eszében, de azért mindig kiesik a taktusból, belekeveredik saját uszályába, göröcsösen fogja finom legyezőjét, mely rendszeren el is török. Ugy tánczol, mint egy gép, nem mer szólni, nem mer senkire se nézni. De azért pár gyötrelmes óra után azt hiszi, hogy fölségesen mulatott.

A komoly tánczosnő. Mindig érzi ruhájának, cipőjének és keztyűjének szorítását. Összeszorítja ajkait, hogy kisebb legyen az arca s orrából beszél. Legyezőjét különös módon tartja, hidegen néz tánczosaira s mosolygásaiban nincs semmi kellem. Sem nem fiatal, sem nem kedves s kitámlatatlán, komor mint az esős idő.

Jól mulató asszony. Kicsike, hízásra hajlandó tengerzöld selyemben, brüsszeli csipkével. Örökösen izeg-mozog, örökösön csacsog, kezét szorít minden asszonnyal, a kisebbik fiának kanyarójáról beszél, vagy arról, hogy milyen kellemtelen utazása esett a múlt héten a vasuton. Nagyon jó családanya, de a bálba mulatni akar. Minden meghívást nagy örömmel elfogad, étvágygally eszik-iszik, megdézsmálja a bonbonireket s csak akkor távozik, a mikor a csillárokat otlogatják.

A partié vadász. Rendkívül tisztellel viseltetik a leányok iránt, s végtelenül kedves a mámmál négysemzők. A hozományt messziről megérzi, mint a vizsla a vadat. Kétszer tizezer koronáért két keringő, 30 ezerért három és egy négyes 40 ezer, No és 80 000 ftért akár a bakra ül a kocsis mellé. Természetesen kifogástalan tánczos, hiszen ez a foglalkozása. Alig ér tánczosnőjének derékóvéhez, nagy tisztelettel vezeti, vigyáz a ruhájára, keveset beszél. néha a házasetet boldogságára céloz olvadó tekintettel, ha ugyan a hozomány megfelel várakozásának.

A férjvadász leány. Szokásai amerikaiakak. Azt mondja, hogy nem akar férjhez menni, bár ez a leghőbb vágya. Kaczer mindenivel, felüllet mindenkit. Szétosztogatja bokrétajának virágait s szellemét egyaránt. Excentrikus ruhát visel. Minden tolett darabja égy-egy pisztoly, minden tekintete nyíl. Majd hágyatag, majd szenvedélyes. Megadással tánczol, de férjét azért nem talál.

A szerény legény. A vidékről jött a városba személt lesütő, halkan beszél és csak a kövéreket kéri tánczra, mert különben attól fél, hogy kosarat kap. A legostobábbnak látszik az egész teremben, pedig nem az.

A szórakozott tánczos. Ugy tánczol, mint egy bolond, mások tyukszemét letapossa, beleütődik mindenki, megloki a kövér asszonyokat, letépi a ruhájukat, belekavarodik tánczosnőjének uszályába, elesik, magával rántva a leányt, föllöki a szolgát, ki hűsítőket hordoz körül, a magaviselete miatt annyira pirul a tánczosnője, mint a számócsa, Beleütődik az ajtóba és a rendezőbe egyaránt nagy robajjal föllöki a székét, aztán a mellékterembe menekül, ott földönt egy asztalt, végre mikor a tánczosnőjét elvesztette valahol, maga is lemenekül a lépcsőn.

A szerelmesek. Ők is ott vannak a teremben. Akár az örökkévalóságig tánczolnának egymással, lépéseikben édes harmónium van. Mosolyognak s minduntalan egymásra néznek. Ugy tánczolnak, mint csak az égen szokás, egymáshoz simulva, befűdve a fehér ruha fehéjébe. Kézük remeg, szívük dobog. Feltételezések, unalom, ellen-szeny nem fér föl hozzájuk. Boldogan, önfeláldozóan járják a keringőt s méltók a többiek gyűlöletére.

— **A kínai császárnéről.** Az özvegy kínai császárnét egy angol hölgy, ki élete legnagyobb részét a mennyei birodalom területén töltötte el, nagyon nevezetes nőnek mondja; sokkal nevezetesebbnek s érdekesebbnek, mint azt számtalanon hinnék. Nagyon nevezetes és ügyes festő s azt beszéli, hogy festményei a kínai e nemű művészet legkiválóbb alkotásai közé sorozhatók. Különösen hangzik bár, de tény az, hogy a császárné kitűnő birkózó s nagyon gyakran izzé e férfias sportot. Nagyon sokat olvas, szereti az európai zenét, sőt a zongorában is meglehetősen jártassággal bír. Ugy barátjai, mint ellenségei is elmondják róla, hogy a félelmet egyáltalán nem ismeri s nem is szükséges kiemelniük külön azt, hogy tekintettel mozgalmasságára s a kínaiak között bíró rossz szokására, elégedetlenségre s alattomoságra élete nem egyszer forgott veszélyben s elég sokszor követtek el merényletet az élete ellen.

— **Anyós-viccz.** Ez a téma örökké napirenden van és lesz, míg anyós lesz a földön. Egy anyós — talán a sok rémes anyós-viccz hatása alatt, kétségbeesésben levelette magát a 3-ik emeletől és ez a borzalmas halál bíró vizsgálat tárgyát képezte. Itt folyik le a következő kis beszéd:

Bíró (a gyászoló tanúhoz): Tehát az ön anyósa levelette magát a harmadik emeletről és ön semmit sem tett a megmentésére. Tanu (indignálódva): Bocsanatot kérek, bíró ur, ezt visszautasítom, én rögtön lerohantam a lépcsőn, hogy felfogjam, de akkor már késő volt.

— **Különös női hivatások.** Mivel a kereseti ágak már nagyon túl vannak tömve kenyérkeresőkkel, szegény magános nőknek nagyon meg kell erőltetni a találgatásukat, hogy megélhessenek. E tekintetben az angol asszonyok valóságos csodák művelnek. A megélhetésnek ez a vas-kényszerűsége különös női foglalkozásokat teremtett meg. Erdékességében első helyen állanak az ebédkóstolók (dinner tasters.) Az ily nők végigjárják az uri házakat — megkóstolják a készülő ételeket, tanácsokat osztogatnak, hogy ezt így, azt amúgy kell izletesebbé tenni, s betanítják a szakácsnőket, hogy mint kell a fogásokat izletesebben feltálalni. Ugy kell lenni, hogy egy foglalkozás elég jövedelmező, mert ezek az ebédkóstolók hölgyek külön kocsit tartanak maguknak. London keleti részében sok a zálogház, vagyis inkább magán-zálogkölesznő, a kiknek sok kuncsaftjuk van. Ez utóbbiak közt azonban sok oly asszony van, ki rösteli az ékszerét maga „becsapni”. Ezt az kellemetlen foglalkozást ügyes nők végzik, lehetőleg diszkrétan s nagyon ügyesek abban, hogy az elzálogosítandó tárgyra lehetőleg nagy kölcsönt kapjanak. Vannak azután cipőipárgító-asszonyok, a kik a jövedelmüket gazdag delnőknél keresik. Ez elkényesztetett urhölgyek nagyon kellemetlenül érzik magukat új cipőben, azért lábtűiket (a miből egész se reggel rendelkeznek) kiadják elszegényedett urasszonyoknak, hogy hordják két-három napig, míg olyan nem lesz, mint a vaj. Minden pár kitaposásért egy shillinget kapnak.

— **Az első ezilinder.** Angliába a cilinder ma a legáltalánosabb kalapviselet, még a 10 éves gyermekek is ezilinderben járnak. Pedig száz esztendővel ezelőtt Londonban még megbüntették azt a vakmerő embert, — aki ezilinderben mert mutatkozni az utcán. Az első ezilinder 1797. január 15-én látták Londonban már Hetherington divatrukereskedő fején. Erről az eseményről egy egykorú újság így emlékezik meg: „Mr. John Hetherington divatrukereskedő, kinek a Strandon van üzlete, tegnap nyilvános rendhárítás és rendezavarás miatt a lordmayor elé vitték s 50 font sterling pénz-bírságra ítélték. Behízonysodott ugyanis — hogy a nevezett ur az utcán olyan kalappal jelent meg, a melytől ő selyemkalapnak nevez, de a mely tulajdonképen egy fényes, magas cső s igen alkalmas arra, hogy a felénkebb emberek megérintse. A rendőrök bizonyítják, hogy e szokatlan viselkedés láttára több asszony elájult, a gyermekek sirni kezdtek s a kutyák üvöltöttek. A csodálatos kalap által előidéztet tolongásban egy gyermeket elgázoltak, s a kezét eltörték. Mr. Hetherington azért fogták el s ezért vitték a lordmayorhoz. Mr. Hetherington azzal védekezett, hogy az ország egyetlen törvényét sem sértette meg s hogy joga van olyan kalapot viselni, mely az ő ízlésének legalább megfelel.”

A tánczrend.

— Szezon dolgok. —

Mi a tánczrend?

Goethe, a ki fiatalabb éveiben, nevezetesen pedig jogász korában nagy tekintély volt mindenféle táncz dolgában, qua doctordissertatio meg-eresztett egy jogi értekezést, melyben nagy tudományos készültséggel ki van mutatva, hogy:

A tánczrend egy polgári szerződés két különböző nemű emberi lény között, a mely együttes ritmikus mozgásra kötelezi őket. Kiskorukban ilyen szerződést csak a gardémán nevű jogi személy belegegyezésével köthetnek. A szerződés tartalma egy tánczra szól és közben egyoldalulag föl nem bontható, kivéve azt az esetet, hogy kitűdődik a szerződés életbe lépése után, hogy az egyik fél nem ért a ritmikus mozgáshoz, id est: a tánczhoz.

Az első tánczrendet bizonyos Theodosia nevű asszonyság szerkesztette, a ki mielőtt Justinian császár felesége lett volna, csekély remunercióiért nyilvánosan tánczolt Byzancz utcáin. Pergament-lapocskák alakjában készült, mindenféle csábos figurákkal, a miket egy Bazilius nevű piktor festett, a kit hála fejében később kinevezett — anatóliai püspöknek.

A mi tartalmát illeti, mindenféle akkoriban divatos táncz volt rajta megnevezve és egy külön rubrika, a melybe a másik szerződő fél, vulgo: tánczos beírhatta a nevét.

A mai kor ifjú hölgyei, még ha nem is ex professzo tánczosnők, melyen átérzik a tánczrend dokumentáris fontosságát és mint históriai okmányt, előszerzetettel gyűjtik. Sőt nem riadnak vissza attól sem, hogy dolus, azaz meg nem engedett bitorlás útján egy ilyen okmány birtokába jussanak. A saját szerződő felüket csábos mosollyal és titkos készszoitással arra ösztönzik, hogy a más okmányát elidegenítsék, vulgo: lopják. Hivatkozásnak ebben a tekintetben bölcS Salamon királyra, a ki azt mondja, hogy legedesebb csók a lopva adott és szerzett, miért is nagynoha a lopott tánczrendet lopva adott csókkal jutalmazták.

A mi a tánczrend külső formáját és alakját illeti, meglehetősen eltér az egyéb okmányok szablonos formulájától és művészi változatosságra törekszik. Láttam márlegyező-alakú, liralakú, könyvmorajú, joujou gyanánt szereplő, karperecz gyanánt használható tánczrendet és csupán egy formáról nem hallottam eddig: a kosáralakuról.

Hisz gondolnánk is kegyetlen volna, ha a rideg visszautasítás e formáját bevinnék a tánczterembe.

A jövő század tánczrendje előre láthatólag az lesz, a melyet Edison használt a házában rendezett bál alkalmával: egy miniatúr fonográf, a melybe minden szerződni vágyó föl bemondta a nevét és a megfelelő tánczot...

Gyászrovat.

Nagyszombatai Gombás József Marosvásárhely sz. kir. város nyug. pénztárnoka, az ev. ref. egyháznak több éven át volt keblő gondnok, a Temetkezési nagy-egylet volt elnöke, 1948—49-es honvéd M.-Vásárhelyt meghalt.

Jótekonyság.

Az „Erzsébet királyné ágyalaptvány”-ra adományozott újabb: Szász Domokosné ivén: Szász Domokosné 10 ftrot és Korbulj Bogdáné 2 ftrot, Dr. Imreh Domokos ivén: JácZ Kálmáné — alezredesné — 5 ftrot, Bogsh Lajos győgy-szerész 20 ftrot, Burger Frigyes kereskedő 10 ftrot, Bíró János győgy-szerész 10 ftrot és Dr. Imreh Domokos 10 ftrot. Adományozott még Szvacsiná Gézné 5 ftrot.

Fogadják a nemes szívű adakozók a vöröskereszt egylet kolozsvári választmányának hálás köszönetét.

Közönség köréből. *)

A kolozsvári vasuti vendéglő borai.

A kolozsvári vasuti pályaház vendéglőjét sokan látogatják nem csak kolozsvári lakosok, hanem a föld különböző tájékaról vasuton erre utazó idegenek is. Ebből a célból fontos dolog azzal tisztában lenni, hogy vajon tisztán kezelt borokat ad-e a vendéglő a vendégeinek?

A kolozsvári borenőrző bizottság január 23-án véletlen pincevizsgálatot tartott ott a rendőrség közbejöttével. A felvett hivatalos jegyzőkönyvből kivonatnans ezeket közöljük:

A MÁV. indóházában levő pincében 15 hordó borral, 1 hordó rummal, 1 hordó konnyakkal tele találtattott. Az ajtótol jobbra levő állványon palaczkok vannak cselnai, risling (originalis), szegzárdi s mènesi borokkal. Az egyes hordók felbontatván, azokban I. és II. rendű asztali bor, továbbá szegzárdi veres bor, Riezling (Originalis) voltak.

E borok mindenike megkóstoltatván, azok teljesen kifogástalan, jó minőségű magyar boroknak találtattak.

A pincében kellő rend és tisztaság találtattott.

Innen a bizottság átment a Bogró-ház alatt Gráf János által bérbén birt helyiségbe. Találtattott több különböző nagyságu hordó.

A hordók e pincékben is felbontattak s azok tartalma megkóstoltattott. A hordókban Sanvignon, vegyes Riesling, tiszta Riesling, Czelnai, Muskotály, Rollandi, Carbenet, Süttő (sopronvidéki) asztali bor, továbbá alvinczi asztali. Mindezek a hordók megkóstoltatván, azok teljesen kifogástalan, jó minőségű magyar boroknak találtattak s azért mint nem vételtet.

*) E rova alatti közleményekért a felelősség a beküldött illeti. Szerk.

A pincében példás rend és tisztaság találtattott.

Ezzel a jegyzőkönyv bezáratott és aláíratott.

Pataky Sándor s. k.
alkapitány

Rutksa Lajos s. k.
a borenőrző bizottság tagja.

Medgyesy Ferenc s. k.

Gráf János s. k.

E jegyzőkönyvet Kolozsvár város főkapitányi hivatala 8888—898 k. szám alatt a levéltárban levő eredeti alapján 1899. január 26-án, hiteles másolatban Gráf Jánosnak kiadta.

LEGUJABB.

Az „Ellenzék” táviratai, telefon tudósításai, és sürgöny-levelei.)

Az országos ipartanács elérte-keztele.

Budapest, jan. 30.

Az előkészítő bizottság ma dr. Wekerle Sándor v. b. t. t. közigazgatási bírósági elnöktele alatt a kereskedelemügyi miniszteriumban tanács termében értekezletet tartott. — Az értekezleten részt vettek az előkészítő bizottság következő tagjai: Lukács Béla, Matlekovich Sándor v. b. t. t. dr. Popovics Sándor miniszteri tanácsos, dr. Bartók József, doktor Marschall Lajos az aradi kereskedelmi és iparkamara titkára, ifj. Haggermacher Henrik, Thék Endre nagy iparosok, Micsék Endre miniszteri titkár és Tanay József nyomdai művezető. Az értekezlet jegyzője Andor Endre miniszteri fogalmazó volt.

Dr. Wekerle Sándor nyitotta meg az értekezletet. A kereskedelmi miniszter azért hívta össze, ugy mond, az országos ipartanács tagjait, mert a gazdasági haladás mindinkább szükségessé teszi, hogy egyes törvények szakaszait módosítsák.

Az országos ipartanács holnapi napi rendje a következő: 1., A munka közti szünetek. 2., Munka közvetítés.

Számos felszólalás és beható vita után az értekezlet megállapodott abban, hogy a holnap délután tartandó ülés elé terjesztendő indítványban kívánni fogják a vasárnapi munka szünetéről szóló törvény revízióját, a mennyiben azt a kereskedelmi és ipari alkalmazottak érdekei megkövetelik; a műhelyek és ipartelepek szigorubb ellenőrzését, végül pedig a jelenlegi munkaközvetítés reformját.

A munka közvetítés kérdésének tárgyalásánál különösen Haggenmacher Henrik, Thék Endre, Tanay József iparosok vettek élénk részt. Az értekezlet az állami munkaközvetítés” eszméjét helyesnek találta, s ezzel fog foglalkozni a holnapi ülés elé terjesztendő javaslat is. Az indítvány benyújtásával az értekezlet Micsék Endre miniszteri titkár bízta meg. Az előértekezletet Wekerle délután 2 órakor zárta be. A holnapi értekezletet, melyen az ipartanács összes tagjai részt vesznek, a kereskedelmi ministeriumban este 6 órakor lesz.

A franciaországi események.

Páris, jan. 30.

A kamara republikánus csoportjai a kamara mai ülése előtt népgyűlést rendeztek, a melyen elhatározták, hogy a revízió tárgyában az igazságügyminiszter részéről benyújtandó törvényjavaslat azonnali tárgyalást ellenezni fogják, a javaslatnak a már kiküldött bizottsághoz való utasítást fogják kérni.

Oláhok a képviselőházban.

Budapest, jan. 31.

Tegnap délelőtt a képviselőházban érdekes vendégek voltak. Merő ellentéte képen ugyanis az ott tanácskozó exzellencaias és nagyságos uraknak, nem kis feltűnést keltett tiz boecskoros erdélyi oláhok megjelenése. A tarka csoportot dr. Tábor Sándor bánffy-hunyadi ügyvéd vezette a belügyminiszter elé, a kinél a küldöttség a meregyői (koloszm.) körjegyző ellen tett panaszt. A miniszter szívesen fogadta a küldöttséget s megígérte, hogy orvosolni fogja bajukat. — Az oláh deputatio megértvén a választ, „setreaska kiáltásban tört ki, mit a miniszter mosolygva köszönt meg oláhlul: multezám! multezám!

A helyzet.

Budapest, jan. 31.

Az ellenzéki kiküldöttek ma újból megkezdik tanácskozásaitak.

A dissidendek vezérei ugyanis, a kik tegnap délután átvették a kormány újabb választ, ma délelőtt közlik azt az ellenzéki megbízottakkal.

Ebben a válaszban felel meg a kormány az ellenzéknek a sze-

mélyi garanciákat illető követeleéseire.

A mennyiben ezek megnyugtatók volnának, illetve ha az ellenzék, az egyes pártok s így a szabadelvű párt bekövetkező határozatát elfogadható garanciának tekinti, a békefeltételek teljesítésére, akkor csupán a házssabályok revíziójának az elintézése lesz az ellenzéki megbízottak feladata.

A kormány tudvalevőleg már régebben közölte a házssabályok módosítására vonatkozó igényeit a békebizottsággal.

Most arról értesülünk, hogy ezekkel a módosításokkal most György Elek foglalkozik, a ki a kiküldöttek megbízásából tanulmányozza a kérdést és megteszi észrevételeit.

A békebizottság legközelebbi ülésén — tehát már ma — tárgyalni is fogják a békefeltételeknek a házssabályok módosítására vonatkozó pontját.

Az ellenzéki megbízottak azt hiszik, hogy a tárgyalások most már legfeljebb 2—3 napig tarthatnak. Egyik főtörékvésik is épen az, hogy mielőbb végleg befejezzék a tanácskozást nemcsak az ellenzéki pártok türelmetlensége miatt, hane azért is, mert alig várják, hogy a kibontakozás végre megtörténjen s mindenesetre dűlőre vigyék a kompromisszum ügyét.

A béke akció.

Budapest jan. 31.

A békétárgyalásokra vonatkozólag ma a következők történtek:

1. Széll, Bánffy, Fehérvári és a dissidendek verifikálták a kormánynak a személyi garanciára adott választ.

2. Széll kijelentette, hogy a házssabályok revíziója míg el nem készül, nem folytatja a tárgyalást.

3. Az ellenzék kijelentette, hogy a revízió feletti tanácskozásba már belefogott s csütörtökre választ ad.

Széll holnap Rátóra megy s csütörtökön átveszi az ellenzék választ. Szombaton pedig Bécsbe megy.

Országgyűlés.

Budapest, jan. 31.

A képviselőházban ma folytatták a névszerinti szavazást.

Madarász indítványozta, hogy szombatig ne legyen ülés.

Sima ellenezte. Elítelte a titkolozó tanácskozást, mert az ellenzéknek nincs mit félni. Győzni kell.

Ha Lukács lesz miniszter, semmit sem nyertek.

Hegedüs Sándor felszólalása után a Ház elfogadta a szünetet.

Huzás.

Budapest jan. 31.

Az osztálysorsjáték mai huzásán 90,000 koronát nyer 83,610, 30,000-ct a 47080, 15,000-et a 35205, 10,000 a 17,164 szám.

Főszerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

NYILTTÉR.

A hirneves

TEUTSCH-féle BOROK

kaphatók Kolozsvárt eredeti raktári áron
Segesváry és Társai

főtéri fűszerüzletében. 6—6.

„KEGYELET”

temetkezési intézet

Kolozsvárt, B.-közép u. 10. (a tiszt. Minorita társház alatt).

Uj hazai felszerelés. Szolid és pontos szolgálat. Legolcsobb árak.

Telefon 402. 401.

(50—50)

Hirdetések.

85—899 sz.

87. 2—3.

Pályázati hirdetmény.

A kormányzatokra bízott Kolozsvár szab. kir. város rendőrségénél elhalálozás folytán megürült és évi 600 forint fizetés és 120 frt lakbérrel javadalmazott főkapitányi fogalmazói állásra ezennel pályázatot hirdetek. — Felhívom ennél fogva mindazokat, a kik ezen választás után betöltendő állást elnyerini óhajtják, eddigi alkalmazásukat és katonai szolgálati viszonyukat feltüntetve okmányokkal felszerelt pályázati kérelmeket hozzám f. évi február hó 15-ig annálval is inkább adják be, mert a később érkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek.

Kolozsvárt, 1899. január 21-én.

Gr. Beldi s. k.
főispán.

Sz. 11190—98 polg.

88. 2—3.

Hirdetmény.

A kolozsvári kir. törvényszék közölni teszi, miszerint a szamosvölgyi vasut részv. társ.-nak H. Bakó Ferencz ellen az alsó zsuki határban levő vasuti állomásnak hadászati szempontból leendő kibővítésére szükséges az alsó zsuki 2. sz. tjkvben 550, hrsz. a. foglalt Bodoi dűlőben fekvő 237 hold 96 négyszögöl területből csupán 961 négyszögöl terület részletre nézve a vázrajz szerint kijelölve a kisajátítás kártalanítási eljárás az 1881. évi XLII. t. cz. 46. s. következő szakaszai értelmében elrendeltetvén, a tárgyalás megkezdésére az egyezség megkísértésére ezen kir. törvényszék 16. sz. irodahelyiségében Császár Károly kir. trvszéki bíró vezetése alatt 1899 Februárius 20-ka reggeli 8 órája tüzetik ki, mikorra kisajátító kisajátítást szenv. dőn kívül bármint jogcímen és jogalapon igénylők a részükre kinevezett ügygondnok Sugár József ügyvéd által képviselve meghívotnak azzal, hogy elmaradásuk a kártalanítás feletti érdemleges határozat hozatalát nem gátolja s e miatt igazolásnak helye nincs.

A kolozsvári kir. törvényszéknek 1898 november hó 22-én tartott nyilvános üléséből.

Br. Szentkereszty Zsigmond
elnök.

Dr. Müller
jegyző.

Pályázat óvónői állásra.

Kolozsvár sz. kir. város milleniumi elemi iskolájával kapcsolatosan felállított óvodához egy óvónői állás szerveztetett.

Ezen állás 400 frt, azaz négyszáz o. é. frt fizetéssel és természetben való lakással az iskolában van javadalmazva.

Pályázhatnak okleveles óvónők. — A pályázathoz melléklendők oklevél, keresztlevél s ha az illető más hasonlított intézetnél működött, működési bizonyítvány.

A megválasztott óvónőnek egy évi sikeres működés után véglegesítésért lesz joga kérelmezni.

Az állomás 1899. március 15-én lesz elfoglalandó. A folyamodványokat alólt elnökhöz [Belközép utca 4. szám emelet] f. év február 20-ig kell beadni.

Kolozsvárt, 1899 január 30.

92. 1—2

Dobál Antal

felfügglő bizottsági elnök.

Elek Gyula

felfügglő bizottsági jegyző.

Sz. 10397—98.

1. 1—1.

Hirdetmény.

A kolozsvári kir. törvényszék közölni teszi, hogy Vajola község erdő elkülönítés iránti ügyében az érdemi tárgyalás megtartására határnapul 1899 év április hó 13. napjának d. e. 8 órája tüzetik ki ezen kir. törvényszék 2. számú szobájában, mely határnapra gr. Kornis Gábor, br. Apor Károly, br. Apor László, Szentkirályi Gáborné sz. Várhegyi Erzsébet, özv. Dzsóffy Mihályné sz. br. Henter József, Berenczey János, Gáman Károlyné sz. Décsy Lujza, Décsy János, gr. Bethlen Domokos, gr. Bethlen Mária, Boér Simon és Boér Elek, br. Bornemisza Pál, Gyárfás Domokos, br. Radák István, Miksa Elek, id. gr. Bethlen János, br. Splényi Sámuel és neje br. Kemény Kata, Hollaki Zsuzsanna volt földes urak jogán igényt tartó jogutódok hirdetményileg is azzal idéztetnek meg, hogy okmányait s a jogutódlást igazoló bizonyítékaikat hozzák magukkal, minek elmulasztása és meg nem jelenésük esetén igényüktől elállottaknak fognak tekintetni.

A kir. törvényszéktől: Kolozsvárt, 1898 november 3.

Reinhold bíró helyett:

Szász Béla,
kir. táblabíró.

G y ü m ö l c s f á k !
dus választékban, boggyógyümölcs eserjek, spárga gyökér, vadszőlő stb.

LEGJOBBAN és LEGOLCSÓBBAN kaphatók:
CASPARI FR. és társai

kifutottatott fa-iskolájából Medgyesen, (Nagy-Küküllő megye.)
Árjegyzék ingyen és bérmentve 82 3—5.

Eladó

1872-ik évtől jobb években termett,
mintegy 600 hekto, rozsalmi, hadrévi, szilvási, enyedi

specziális boraimat
egészben vagy hordó számra áruba bocsátom!

Értekezhetni malom-utca 8. szám alatt.

72. 3—6.

Benigni Samu.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

A Kolozsvári Népbank, mint szövetkezet

e hó végével második üztetvébe lép.

Szervezési céljának kitartó munkálásával, hűzaggóbb volt, már az első év alatt, beigazolta.

Az apróbb hitel kielégítése, a fillérenkénti tőkegyűjtés elősegítése és a tagok takarékbetétjeinek kedvező gyümölcsöztetése fogják ezentúl is kizárólagos céljait képezni.

A kezelési költségek rendkívüli csökkenése folytán, az intézet abban a helyzetben van, hogy a betéteket tiszta 6% kal gyümölcsöztetheti.

Üzletész jegyzések eszközölhetők mindannap d. e. 10—1 óráig, a hivatalos helyiségben:

Külmagyar-utca 1. szám alatt,

Theologia épületben.

Egy üzletész ára: 30 frt, mely összeg heti 20 krajczáros rézletekben törleszthető.

Eddig jegyzett üzletészék összege: 30,000 frt. 76.3—0

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség figyelmét felhívni a Solymosy és Kósch cég alatt vezetett

Gazdasági gépgyár és vasöntődére,

hol készítenek teljes szeszgyári berendezéseket, malmokat, gőzszivattyukat, turbinákat, mindenemű gazdasági és épület öntvényeket u. m. oszlopokat, csigalépcsőket stb.

Elvállaljuk mindenemű gepek vagy gépreszek javítását a legjutányosabb árak felszámítása mellett.

Eke és szelelő Rosta gyártására egész külön osztályt rendeztünk be, melyet a legmeszebb menő jótállással adunk.

Raktáron tartunk mindenemű gazdasági gépet és technikai cikkeket.

Tervezettel és költségvetéssel készséggel szolgálunk. Szíves partifügásokat kéri

Solymosy Olivér

gyártulajdonos

553, 48—

MEZŐGAZDASÁGI BANK

ÉS

takarékpénztár részvénytársaság

Kolozsvárt, Jókai-utca 3. szám, emelet.

Betétek után naptól-napig

5% kamatot

fizet, s a tőke-kamatadót is az intézet sajátjából fedezi, úgy, hogy a betető tiszta kamatot élvez.

BETÉTEK

rendszerint felmondás nélkül fizettetnek vissza.

Minden a bank és takarékpénztári ügyletekre vonatkozó felvilágosítással szívesen szolgál

93. 1—1.

az igazgatóság.

Butor nagy raktár.

Kizárólag saját műhelyünkben és vezetésünk alatt készült minden stlyben

14 4—x.

asztalos- és kárpitos butorainkat

a legszolidabb árakban az érdeklő közönség becses figyelmébe ajánljuk. Helyes kivitelű jó munkáinkkal bármely versenyt kiálljuk és az általunk szállított butorokért a teljes jótállást elvállaljuk.

Kolozsvár: Raktárhelyiség: Unio-utca 8—10. szám.

Műhely: Kis-kandia-utca 2. szám.

GAÁL és MOLNÁR.